

somhed. For så vidt angår de mere tekniske ændringer, som følger af protokollerne, kan der nærmere henvises til bilagene 2-4 til Europol-loven, således som disse er affattet i bilag 1 til dette lovforslag.

3.1. Betydningen af protokollen af 30. november 2000 (1. tillægsprotokol)

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.2. omfatter det nuværende Europolsamarbejde en række nærmere angivne kriminalitetsformer, jf. konventionens artikel 2 og Rådets afgørelse af 6. december 2001, hvorved Europols mandat er udvidet til at omfatte alle de kriminalitetsformer, der er anført i bilaget til konventionen.

Europols kompetence omfatter også forskellige former for strafbare handlinger, der udøves i tilknytning til de nævnte kriminalitetsformer, herunder bl.a. hvidvaskning af penge, jf. konventionens artikel 2, stk. 3.

Med 1. tillægsprotokol til Europol-konventionen udvides Europols mandat på hvidvaskningsområdet, idet Europol fremover generelt skal kunne beskæftige sig med sager om hvidvaskning af penge, dvs. uanset hvilken type strafbart forhold det hvidvaskede udbytte stammer fra.

Europols kompetence til at beskæftige sig med strafbare handlinger, der har forbindelse med de kriminalitetsformer, der er omfattet af Europols mandat, jf. konventionens artikel 2, stk. 3, skal dog efter protokollen ikke omfatte forfrydelser i forhold til hvidvaskning af penge, hvis der er tale om en forbrudelse (i de berørte medlemsstater), som i øvrigt ikke falder inden for Europols mandat.

Der henvises herved til *protokollens artikel 1* (forslagene til ændringer af artikel 2, stk. 2, første afsnit, og artikel 2, stk. 3, første afsnit, til Europol-konventionen).

1. tillægsprotokol indeholder herudover i *artikel 2-4* nogle tekniske ændringer i bilaget til Europol-konventionen samt bestemmelser om bl.a. notifikation og ikrafttræden af protokollen i medlemsstaterne. Det følger bl.a. af protokollens artikel 2, stk. 3, at den træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsaktens om udarbejdelse af protokollen var medlem af EU, har foretaget notifikation.

Det bemærkes, at 1. tillægsprotokol til Europol-konventionen ikke har nogen selvstændig betydning efter vedtagelsen af protokollen af 27. november 2003 (3. tillægsprotokol), jf. nærmere nedenfor under pkt. 3.3. Af den 3. tillægsprotokol (artikel 3) følger i øvrigt, at hvis den træder i kraft, før den 1. tillægsprotokol er trådt i kraft, skal sidstnævnte protokol betragtes

som ophævet. Det er imidlertid usikkert, om dette vil ske, og Justitsministeriet har derfor fundet, at det – i forbindelse med gennemførelsen af 3. tillægsprotokol til Europol-konventionen – også bør fastsættes i Europol-loven, at den 1. tillægsprotokol gælder her i landet. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 1.

3.2. Betydningen af protokollen af 28. november 2002 (2. tillægsprotokol)

3.2.1. Europols deltagelse i fælles efterforskningshold

Med konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-retshjælpskonventionen) og rammeafgårelsen af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold er der på EU-plan vedtaget regler om oprettelse af fælles efterforskningshold.

Reglerne er – i det omfang de har nødvendiggjort ændringer i dansk ret – gennemført ved lov nr. 258 af 8. maj 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., som trådte i kraft den 1. juli 2002. Danmark har efterfølgende tiltrådt EU-retshjælpskonventionen.

Reglerne i EU-retshjælpskonventionen og i rammeafgårelsen om oprettelse af fælles efterforskningshold indebærer bl.a., at de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater ved en fælles aftale kan oprette fælles efterforskningshold med henblik på strafferetlig efterforskning i en eller flere af de medlemsstater, der opretter holdet. Fælles efterforskningshold kan især oprettes, hvis en medlemsstats efterforskning af strafbare handlinger nødvendiggør en vanskelig og krævende efterforskning, der har forbindelse til andre medlemsstater, eller hvis flere medlemsstater er færd med at efterforske strafbare handlinger, der som følge af sagens omstændigheder kræver, at de berørte medlemsstater koordinerer og afstemmer deres indsats.

I den udstrækning der er hjemmel herfor i den nationale ret i de berørte medlemsstater eller i eventuelle juridiske instrumenter, der finder anvendelse mellem dem, kan det aftales, at andre end repræsentanter for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der opretter det fælles efterforskningshold, kan deltage i holdets arbejde. Der kunne f.eks. være tale om embedsmænd fra organer, der er oprettet i medfør af Traktaten, jf. EU-retshjælpskonventionens artikel 13, stk. 12, og rammeafgårelsens artikel 1, stk. 12.

Med de nævnte regler i EU-retshjælpskonventionen og rammeafgårelsen om fælles efterforskningshold er der således åbnet mulighed for, at Europol kan deltage i fælles efterforskningshold i en støttefunktion. Euro-